

Lieta C-164/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta
98. panta 1. punktu kopsavilkums**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 4. marts

Iesniedzējtiesa:

Audiencia Nacional (Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 2. marts

Apsūdzētais:

Juan

Pamatlietas priekšmets

Eiropas apcietināšanas orderis – Spānijas pilsoņa nodošana Portugāles tiesu iestādēm, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu – Nodošanas atteikums – Soda izpilde Spānijā

Pamatlietas priekšmets un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu juridiskais pamats

LESD 267. pants – Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju – Princips *non bis in idem* – Jēdziens “tie paši nodarījumi” – Tiesas vērtējums – Citās Savienības dalībvalstīs pieņemto notiesājošo nolēmumu atzīšana – Soda pielāgošana – Samērīgums – Spānijas tiesību aktu saderība ar savstarpējās atzīšanas principu un dažādiem Savienības normatīvajiem aktiem

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai šajā lietā ir radusies “*bis in idem*” situācija, kas paredzēta Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā un Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, 54. pantā, jo tā attiecas uz vieniem un tiem pašiem nodarījumiem saskaņā ar šim jēdzienam Savienības judikatūrā piešķirto tvērumu, vai, gluži pretēji, [iesniedzēj]tiesai ir jāveic vērtējums, ņemot vērā šajā nolēmumā paustos

principus, jo tā attiecas uz turpinātu vienotu noziedzīgu nodarījumu, tostarp [arī] rodas nepieciešamība pārskatīt sodus un noteikt soda ierobežojumu saskaņā ar samērīguma kritērijiem.

2. Lai uzskatītu, ka nav radusies “*bis in idem*” situācija, jo nav pilnīga faktu identiskuma saskaņā ar šajā nolēmumā noteiktajiem kritērijiem:

A) Vai izskatāmās lietas apstākļos citās ES valstīs pasludinātu spriedumu iedarbības ierobežojumi, kas skaidri paredzēti *Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea, de transposición de la normativa europea* [2014. gada 12. novembra Konstitutīvā likuma 7/2014 par informācijas apmaiņu saistībā ar iepriekšēju sodāmību un Eiropas Savienībā pasludinātu notiesājošu spriedumu ņemšanu vērā, par Savienības tiesiskā regulējuma transponēšanu] 14. panta 2. punktā, ir saderīgi ar Padomes Pamatlēmumu 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantu un 49. panta 3. punktu un tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu ES?

B) Vai tas, ka Spānijas tiesībās nav paredzēta procedūra vai mehānisms, ar ko ir atļauts atzīt citās Eiropas valstīs pasludinātus spriedumus, pārskatīt, pielāgot vai ierobežot sodus, lai nodrošinātu to samērīgumu situācijā, kurā ārvalstīs pasludināti spriedumi ir jāizpilda Spānijā, atsaucoties uz faktiem, kas ir turpinātības vai saistības attiecībās ar citiem noziedzīgiem nodarījumiem, attiecībā uz kuriem arī Spānijā pasludināts notiesājošs spriedums, ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantam un 49. panta 3. punktam, skatot tos kopsakarā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) 4. panta 6. punktu un Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, 8. panta 1. un 2. punktu?

Atbilstošās Savienības tiesības normas

- Eiropas Savienības Pamattiesību harta, 45. pants, 49. panta 3. punkts un 50. pants.
- Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. pants.
- Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, 3. panta 2. punkts un 4. panta 6. punkts.
- Padomes Pamatlēmums 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā.

- Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, 8. panta 1. un 2. punkts un 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts.
- Tiesas spriedumi, 2006. gada 9. marts, *Van Esbroeck* (C-436/04, EU:C:2006:165); 2006. gada 28. septembris, *Gasparini* u.c. (C-467/04, EU:C:2006:610), un 2010. gada 16. novembris, *Mantello* (C-261/09, EU:C:2010:683).

Atbilstošās valsts tiesību normas

- *Código Penal* [Kriminālkodekss], 74. panta 2. punkts un 76. pants.
- *Ley de Enjuiciamiento Criminal* [Kriminālprocesa likums], 17. pants un 988. panta trešā daļa.
- *Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea, de transposición de la normativa europea* [2014. gada 12. novembra Konstitūvais likums 7/2014 par informācijas apmaiņu saistībā ar iepriekšēju sodāmību un Eiropas Savienībā pasludinātu notiesājošu spriedumu ņemšanu vērā, par Savienības tiesiskā regulējuma transponēšanu], 14. panta 2. punkta c) apakšpunkts.
- *Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea* [2014. gada 20. novembra Likums 23/2014 par krimināllietās pasludinātu spriedumu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā], 48. pants, 85. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 91. pants.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa Juízo Central Criminal de Lisboa – Juiz 16* (Lisabonas pirmās instances tiesa, Lisabonas Centrālā krimināltiesa, 16. nodaļa, Portugāle) izsniedza Eiropas apcietināšanas orderi (turpmāk tekstā – “EAO”) attiecībā uz Spānijas pilsoni *Juan* [Huanu], kam minētā tiesa par 2005. gadā veiktajām darbībām ar 2020. gada 20. janvāra spriedumu piesprieda sešu gadu un sešu mēnešu brīvības atņemšanas sodu par noziedzīgu nodarījumu, kas Portugāles *Código Penal* [Kriminālkodeksa] 217. panta 1. punktā, 218. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā ir kvalificēts kā krāpšana.

- 2 Pašlaik *Sr. Juan* [Huana kungs] atrodas ieslodzījuma vietā Spānijā un izcieš sodu, ko viņam piespriedusi *Sección 1.ª de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional* [Valsts mēroga lietu tiesas Krimināllietu palātas 1. nodaļa] (kuras mītne ir Madridē) ar 2018. gada 13. jūlija spriedumu, kas ir daļēji atcelts ar *Sala Segunda del Tribunal Supremo* [Augstākās tiesas Otrās palātas] 2020. gada 4. marta spriedumu kriminālprocesā, kas pazīstams kā *Fórum Filatélico* lieta.
- 3 *Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional* [Valsts mēroga lietu tiesas Centrālā izmeklēšanas tiesa Nr. 1] uzsāka pret Huana kungu EAO izpildes procedūru un 2020. gada 20. decembra izdeva rīkojumu, ar ko tā atteicās izpildīt EAO, jo tas attiecās uz Spānijas pilsoni. Tomēr minētā tiesa nosprieda, ka Portugālē piespriestais sešu gadu un sešu mēnešu brīvības atņemšanas sods tiks izpildīts Spānijā.
- 4 Huana kungs par šo *Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional* nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional de la Audiencia Nacional* [Valsts mēroga lietu tiesas Krimināllietu palātā].

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 Huana kungs apgalvo, ka nodarījumi, uz kuriem attiecas *Sección 1.ª de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional* [Valsts mēroga lietu tiesas Krimināllietu palātas] spriedums lietā *Fórum Filatélico*, ir tādi paši, par kuriem viņš tika notiesāts Portugālē, tādēļ viņš izvirza iebildi par sprieduma *res judicata* spēku saskaņā ar Likuma 23/2014 48. panta 1. punkta c) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 3. panta 2. punktu.
- 6 Viņš atsaucas uz bagātīgo EST judikatūru attiecībā uz starptautisko *non bis in idem* principu, it īpaši 2006. gada 9. marta spriedumu *Van Esbroeck* (C-436/04, EU:C:2006:165), saskaņā ar kuru jautājums ir jāizskata no faktisko apstākļu un nevis no juridiskās kvalifikācijas skatpunkta. Viņš norāda, ka EST judikatūrā ir izstrādāts autonomas “to pašu nodarījumu” jēdziens tādējādi, ka tas attiecas uz “tikai uz nodarījuma būtību un ko saprot kā konkrētu apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopumu”.
- 7 Prokuratūra uzskata, ka iebilde par sprieduma *res judicata* spēku nav pieņemama, jo runa nav par vieniem un tiem pašiem nodarījumiem. Spānijā izdarītie nodarījumi attiecas uz cietušajiem, kas minēti sprieduma pielikumā iekļautajā sarakstā, savukārt Portugālē pasludinātais spriedums attiecas uz Portugālē izdarītajiem nodarījumiem, kas skar citus cietušos.
- 8 Prokuratūra min judikatūru, saskaņā ar kuru šādās situācijās nav *res judicata* spēka, neskarot to, ka piespriestie sodi vēlāk var tikt pielāgoti saskaņā ar Kriminālkodeksa 76. pantu vai samērīguma principu, par maksimālo izpildes robežu nosakot sodu, kas ir piemērojams par visu nodarījumu kopumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 9 Iesniedzējtiesa konstatē, ka nodarījumi, uz kuriem attiecas Spānijā pasludināts notiesājošs spriedums, un nodarījumi, uz kuriem attiecas Portugālē pasludināts notiesājošs spriedums, ir veikti pēc līdzīgas darbības shēmas (piramīdveida krāpšana filatēlijas jomā), tikai tie ir izdarīti atšķirīgās vietās. Spānijas spriedums attiecas uz darbību Spānijā, savukārt Portugālē pasludinātais spriedums attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti Portugālē. Tāpēc daudzie cietušie vienā un otrā gadījumā atšķiras. Vienā gadījumā tie bija *Fórum Filatélico S. A.*, kas darbojās Spānijā, klienti, savukārt otrā gadījumā tie bija pirmās minētās sabiedrības meitasuzņēmuma *Fórum Iniciativas de Gestão*, kas darbojās Portugālē, klienti. Attiecības starp abām sabiedrībām un abu sabiedrību līdzīgā darbība skaidri izpaužas nodarījumos, kas minēti EAO veidlapā, ko nosūtījusi Portugāles izsniegšanas tiesu iestāde.
- 10 Spānijā pasludinātajā spriedumā sods ir piespriests par nodarījumiem, kurus Huana kungs ir veicis no Madrides mītnes, būdams *Grupo Fórum* vadītājs, izmantojot *Fórum Filatélico, S. A.*, Spānijā, lai arī viņš atsaucas uz tās meitasuzņēmumiem, tostarp *Fórum Iniciativas de Gestão*. Tomēr Spānijā pasludinātā sprieduma faktu izklāstā un juridiskajā pamatojumā tiešas atsaucis uz iepriekš minēto Portugāles sabiedrību ir tikai epizodiskas un tangenciālas. Tāpat Portugāles notiesājošs spriedums tikai tangenciāli attiecas uz darbību ārpus Portugāles, un tajā aplūkota *Forum Filatélico Iniciativas de Gestão* darbība tikai Portugāles teritorijā.
- 11 Pirmais jautājums ir par to, vai šajā lietā ir piemērojams *non bis in idem* princips. Jautājums ir jāizskata no faktisko apstākļu un nevis juridiskās kvalifikācijas skatpunkta, jo pretējā gadījumā Šengenas zonā tiktu radīts tik daudz pilsoņu brīvas pārvietošanās ierobežojumu, cik sodu sistēmu var pastāvēt līgumslēdzējās valstīs. Turklāt ir jānorāda, ka būtībā Portugālē un Spānijā pasludinātajos spriedumos nodarījumi ir juridiski kvalificēti vienādi.
- 12 EST judikatūrā tiek lietots autonoms “to pašu nodarījumu” jēdziens. Šis jēdziens attiecas uz materiālo faktu identiskumu, saprotot to kā konkrēto nodarījumu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo nodarījumu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas (Tiesas spriedums, 2006. gada 9. marts, *Van Esbroeck*, C-436/04, EU:C:2006:165). Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir iekļāvusi šo kritēriju tostarp savā 2009. gada 10. februāra spriedumā lietā *Zolotoukhine* pret Krieviju.
- 13 Salīdzinošajās tiesībās parasti tiek pieņemti divi iespējamie interpretācijas varianti. Pirmkārt, “nodarījums” tiek saprasts kā vēsturisks notikums neatkarīgi no tā juridiskās kvalifikācijas (naturālisma – arī faktisko apstākļu – teorija), ko piemēro, piemēram, Dānijas un Vācijas tiesībās. Otrkārt, tas tiek uzskatīts par juridiska satura izpaušmi un attiecināts nevis uz naturālu vēsturisku faktu, bet uz tā iekļaušanu kādā no esošajiem noziedzīgu nodarījumu veidiem (normatīva – arī juridiska vai sevišķi smaga nozieguma – teorija), kas, šķiet, ir Spānijas judikatūrā

spēkā esošā teorija (piemēram, tostarp *Tribunal Supremo* 2016. gada 26. janvāra spriedums Nr. 18/2016 un 2020. gada 20. decembra spriedums Nr. 654/2020).

- 14 Šīs lietas īpatnība ir tā, ka pret Huana kungu Spānijā pasludinātais notiesājošais spriedums ir daudz plašāks un aptver daudz vairāk nodarījumu salīdzinājumā ar Portugālē pasludināto spriedumu, kas attiecas uz mātesuzņēmumu un pirmo no procesiem, kurā tika veikta izmeklēšana un kriminālvajāšana, lai arī [šis spriedums] ir stājies likumīgā spēkā dažas dienas pēc Portugālē pasludinātā sprieduma. Nodarījumiem ir tiesiska saikne ar Spānijas Kriminālkodeksa 74. pantā paredzēto noziegumu turpinātību (turpināts noziedzīgs nodarījums). Tomēr atsevišķi nodarījumi, kas norisinājās Portugālē ar Portugāles meitasuzņēmuma *Forum Iniciativas de Gestão* starpniecību un skāra citus cietušos, Spānijā pasludinātajā spriedumā tika ņemti vērā tikai daļēji, savukārt šīs sabiedrības darbība Portugālē, šķiet, turpinājās arī pēc tam, kad Spānijā pēc iejaukšanās 2006. gada maijā tika izbeigta *Fórum Filatélico* darbība.
- 15 EST judikatūrā, proti, 2010. gada 16. novembra spriedumā *Mantello* (C-261/09, EU:C:2010:683) un citos spriedumos, dalībvalstu tiesām ir piešķirta plaša rīcības brīvība lemt par jautājumu, vai patiesi pastāv faktu identiskums. Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) pastāvīgajā judikatūrā tiek uzskatīts, ka tādos gadījumos kā izskatāmajā lietā *res judicata* spēks nepastāv. Tomēr saskaņā ar minēto Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) judikatūru šādās lietās ir jābūt pragmatiskai un specifiskai tiesiskai attieksmei, piemērojot sodu pielāgošanas kritērijus, ko veic gadījumos saistībā ar piespriesto sodu turpmāku pielāgošanu ieslodzījuma vietā saskaņā ar Kriminālkodeksa 76. pantu, kā arī citos gadījumos, piemērojot samērīguma principu, par maksimālo izpildes robežu nosakot sodu, kas turpināta noziedzīga nodarījuma gadījumā ir piemērojams par visu nodarījumu kopumu (Kriminālkodeksa 74. pants).
- 16 Saskaņā ar Spānijas judikatūru šajā lietā nav patiesa faktiska identiskuma situācijas (*idem*), bet ir nodarījumu kopums, ko var iekļaut vienota turpināta noziedzīga nodarījuma kategorijā saskaņā ar Kriminālkodeksa 74. pantu, kā arī saskaņā ar Portugāles Kriminālkodeksa 79. pantu, kam piemīt tāda īpatnība, ka turpināts noziedzīgs nodarījums šajā gadījumā attiecas uz visiem gan Spānijā, gan Portugālē izdarītiem nodarījumiem, par kuriem būtu jāpiemēro vienots sods.
- 17 Tādos gadījumos kā aplūkotais problēmu rada juridiskā pieeja, kas ir jāpiemēro gadījumā, kad nodarījumi netiek izskatīti vienā tiesvedībā, kā arī tad, kad uz tiem neattiecas viens spriedums un viens sods. Spānijas judikatūrā ir atbalstīta nepieciešamība ieviest sodu noteikšanas un izpildes koriģēšanu, ar ko tiek nodrošināts tiesību aktos paredzētais soda samērīgums un tādējādi novērstas pārmērības, kuru dēļ var tikt uzlikts dubults sods. Samērīguma nodrošināšanas nolūkā bez izšķirības tiek izmantoti divi mehānismi: otrajā spriedumā tiek samazināts pirmajā spriedumā piespriestais sods vai novērsts tas, ka visi spriedumos piespriestie sodi pārsniedz par noziedzīgu nodarījumu paredzēto sodu.

- 18 Šajā lietā ir notikušas divas atsevišķas tiesvedības, kurās dažādu dalībvalstu tiesas pasludināja divus spriedumus par divām viena un tā paša turpināta noziedzīga nodarījuma daļām, par katru no tām piespriežot atbilstošu sodu. Jākonstatē, ka ne Spānijas, ne Savienības tiesību aktos, ne arī judikatūrā nav norādīts, kāda procedūra vai procesuālie noteikumi šādos gadījumos būtu jāievēro, lai noteiktu soda izpildes maksimālo robežu, kurai būtu jāatbilst kopīgam sodam par visiem nodarījumiem, kas atbilstoši Kriminālkodeksa 74. pantam ir turpināts noziedzīgs nodarījums.
- 19 Kriminālprocesa likuma 988. pants ir vienīgais noteikums, kas Spānijas tiesībās procesuāli reglamentē divu vai vairāku notiesājošu spriedumu pielāgošanu, nosakot izpildes robežu, lai arī tajā ir paredzēta dažādu sodu kumulācija par acīmredzami atšķirīgiem, bet savstarpēji saistītiem nodarījumiem, kas tika izskatīti vienā kriminālprocesā, piemērojot Kriminālkodeksa 76. pantā paredzēto sodu noteikšanas un izpildes ierobežojumu. Tomēr, kā tiks paskaidrots turpinājumā, ārvalstīs pasludinātu spriedumu atzīšana šādos gadījumos ir skaidri izslēgta ar 2014. gada 12. novembra Konstitūtīvā likuma 7/2014, ar ko Spānijas tiesībās ir transponēts Pamatlēmums 2002/584/TI, 14. panta 2. punkta c) apakšpunktu.
- 20 Kriminālprocesa likuma 988. pants šajā lietā nav tieši piemērojams. Šiem noziedzīgiem nodarījumiem nepiemīt absolūts faktiskais identiskums parastā nozīmē, kā arī juridiski tie neatrodas tikai tādā situācijā, ko raksturo noziegumu saistība, bet tie veido juridisku vienību, ņemot vērā noziegumu turpinātības attiecības, kā tas paredzēts Kriminālkodeksa 74. pantā.
- 21 Tomēr vispiemērotākie procesuālie noteikumi sodu noteikšanas un izpildes pielāgošanai, kā tas ir prasīts judikatūrā, būtu divos vai vairākos Spānijā vai ārvalstīs pasludinātajos spriedumos piespriežot sodu apvienošana vienā sodā par nodarījumiem, kurus var izskatīt vienā un tajā pašā kriminālprocesā, šajā nolūkā pēc analogijas piemērojot Kriminālprocesa likuma 988. panta trešajā daļā paredzēto kriminālprocesu, bet šajā gadījumā nosakot Kriminālkodeksa 74. pantā paredzēto sodu noteikšanas un izpildes ierobežojumu un pielāgojot galīgo sodu atbilstoši samērīguma noteikumam. Turklāt šādos gadījumos nav iespējams piemērot sodu noteikšanas un izpildes pielāgošanas procedūru, kas paredzēta Likuma 23/2014 83. panta 1. punktā, skatot to kopsakarā ar Pamatlēmuma 2008/909/TI 8. panta 1. punktu, jo tā attiecas uz citiem gadījumiem un pilnīgi atšķirīgām situācijām.
- 22 Šeit ir jānorāda, kādi soda noteikšanas kritēriji attiecībā uz turpinātu noziedzīgu nodarījumu tika izmantoti Spānijā pasludinātajā spriedumā lietā *Fórum Filatélico* saskaņā ar Kriminālkodeksa 74. panta 2. punktu. Atbilstoši šī sprieduma rezolutīvajai daļai (1) Kriminālkodeksā par tādu noziedzīgu nodarījumu kā krāpšana ir paredzēts viena gada līdz 6 gadu brīvības atņemšanas sods un naudas sods; (2) tāda noziedzīga nodarījuma kā krāpšana ietvaros veiktās darbības ir uzskatāmas par vienotu noziedzīgu nodarījumu atbildību pastiprinošos apstākļos; (3) tādējādi sods tiek palielināts par vienu vai divām pakāpēm; (4) tiek uzskatīts, ka šajā gadījumā ir atbilstoši to palielināt par vienu pakāpi, (5) tādējādi

piemērojamais sods ir no 6 gadiem un vienas dienas līdz 9 gadiem un naudas sods, un (6) apsūdzētajam piemērotais konkrētais sods ir 8 gadu 7 mēnešu un 17 dienu brīvības atņemšanas sods.

- 23 Tādējādi, tā kā Portugālē izdarītie nodarījumi ir daļa no to pašu nodarījumu kopuma un ir juridiski saistīti ar Spānijā veiktajiem nodarījumiem noziegumu turpinātības dēļ, tie būtiski neietekmētu sodu, ja tie tiktu izskatīti kopā ar Spānijā izdarītajiem nodarījumiem un ja par tiem tiktu piespriests viens vienīgs sods, jo minētajā Spānijā pasludinātajā spriedumā ir noteikts kritērijs, saskaņā ar kuru sods tiek palielināts par vienu pakāpi, tādējādi kopīgs sods nevarētu pārsniegt 9 gadu brīvības atņemšanas sodu.
- 24 Šajā ziņā ir vērojama vislielākā pretruna starp Spānijas un Savienības tiesībām, proti, jebkuram iespējamam risinājumam gadījumā, ja ar notiesājošiem spriedumiem, kurus pasludinājusi Spānijas tiesa un citas dalībvalsts tiesa, tiek piespriesti divi sodi, kas ir jāpielāgo, ir jābūt tādām, ka citas dalībvalsts tiesas spriedumiem noteikti tiek atzīta un piešķirta tāda pati vērtība neatkarīgi no tā, vai tie tika pieņemti pirms vai pēc Spānijā pasludinātā sprieduma, kā tas ir paredzēts Pamatlēmumā 2002/584/TI. Tomēr ir jākonstatē, ka Spānijas tiesību sistēmā nav neviena noteikuma, kas šādos gadījumos ļautu atzīt šādu noziegumu turpinātību vai saistību. Turklāt tas ir skaidri aizliegts ar valsts tiesību normu, proti, Konstitūtvā likuma 14. panta 2. punktu, ar ko transponēts minētais Pamatlēmums 2002/584/TI.
- 25 Tas nozīmē, ka šo ierobežojumu tiešas iedarbības dēļ nav iespējams pārstrādāt Portugālē pasludināto spriedumu, ne arī attiecīgi to pielāgot Spānijā pasludinātajam spriedumam, jo šajos nolūkos tas nav atļauts. Tādējādi, ja tiek atteikta EAO izpilde pieprasītās personas Spānijas pilsonības dēļ un tiek uzskatīts, ka nerodas *bis in idem* situācija, nav citas iespējas, kā tikai izpildīt Spānijā visu Portugālē piespriesto sodu, aritmētiski to pieskaitot sodam, kas piespriests ar Spānijā pasludināto spriedumu un jau tiek izciests, neparedzot nekādu soda pielāgošanas vai ierobežošanas iespēju.
- 26 Šī situācija ietekmē ne tikai pienākumu nodrošināt samērīgumu, piespriežot sodus par noziedzīgiem nodarījumiem (Hartas 49. panta 3. punkts), bet arī apdraud tādus Savienības principus kā tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas princips un notiesājošu nolēmumu atzīšana starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, kā tas paredzēts Pamatlēmumā 2002/584/TI. Turklāt tas nelabvēlīgi ietekmē Pamatlēmuma 2002/584/TI noteikumu dzīvotspēju saistībā ar tā 4. panta 6. punktu un Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos (Hartas 45. pants).